

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

И СПРАВИ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

У Бринях Церковних (пов. Бібрка) мав шов Микола Янішин свою синуся Марію повісили на балку сталі. Чоловік Марії Іван Янішин знав на поміч, що його жінка сама повісилася а ночи, ще і його намовляла, щоб підібрав собі життя. Батько Марії Білявський знав, що Іван Янішин побирав свою жінку; инший чоловік подав, що Ів. Янішин говорив, що мусить задати свою жінку, бо вона з ним мало вно. Після вонства хотів Ів. Янішин оженитися з якоюсь Іваніною, багатого дівчиною. Після таких знамінь свідки Ів. Янішин признався, що задати жінку у сні петлею, а потім повісив у сталі. Чоловіка надставлено за сяду.

До багатьох низки німецьких успіхів останні дні додають ще один: фактичне скасування мілітарної контролю над Німеччиною і пороблення вступних кроків у справі ліквідації окупації над Реном. Рада Ліг Націй постановила з днем 1. лютого 1927 р. припинити виконуваний міжнародної мілітарної контролю над Німеччиною, себто віддати цю функцію Раді амбасадорів, а перенести її на Лігу Націй, яка буде виконувати її при допомозі інвестиційної комісії. В цій комісії засідає також представник Німеччини. До того ж не буде вона постійним органом, тільки покликання до діяльності від часу до часу на основі постанови Ради Ліг Націй (в ухвалі значиною більшістю голосів). Переведення контролю інвестиційної комісією мусить бути наперед заповідане, що фактично зводить її вслідну діяльність на ніщо. Ясно, що в світі такої контролю справа постійного німецького впливу дійшла на цю шлях.

Чехова. Білі офіцери не змальовані як потвори, а зовсім симпатично, без пристрасті. У малій дошці у Києві живуть два брата і сестра — та гуртом приїждять. Один брат ученик полковника артилерії, другий офіцер, ідеаліст. Ідеаліст — сестра, а мужик — генералом-сгоїстом, чесним. Армія Петлюри йде на Київ. Російський штаб покладає місце: генерал Турбин ратує останки своїх підданців. Одне те, що живуть у його хаті, білі офіцери! Заважають охоту вступити до червоної армії. Таким компромісом хочуть ратувати державну єдність. І критика і публіка прийняла песу дуже прихильно, дарма, що вона не є тенденційна. У песі дебютували всі молоді актори — лавтисні слави.

— 3 кіна. В кіні „Коперник“ почалась чова прем'єра великої сенсаційної драми 4 12 хв. п. з. „Кіна шпигун“. Крім цього останній денник „Патє“.

— Вибір дарунків на Явнику — *Unité fait force* — корисне з присягом — це засада, якою повинен кожний керівник жити при виборі дарунків на Явнику, тим більше при виборі своїх доходів. Задачу легко вести в кін, коли поглянете на оголошення вуття Делька, яке поміщене в нашій числі.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це наводня фортеця, це певний захист в добі лихоліття!

Дописи.

Бучач. (Свято „Просвіти“). Дня 8 грудня п. р. відбулося у нас свято „Просвіти“, на жаль, зі скупою програмою. По Службі божиї, відправленій в церкві Василен о. кужменом Янком, відбулась святочна академія в чужій домівці (український Бучач досі не має своєї власної домівки!) з такою програмою: 1) Вступне слово — моголосний місцевий адвокат д-р І. Бопорків. 2) Повість: а) від ПСК Бучач дир. Маланюк, б) від Мишанського Бовітня в Бучачі дир. тог. силки „Поступ“ у Бучачі Ковалчук, в) від читальні „Просвіти“, Пилишків, г. Погорельний, Чесів п. Войко, Усте Зелене п. Ботюк, Монастирська п. Новіцький. 3) Декламація „Орися, ти можеш“ — п. Біленький. 4) Реферат про „Просвіту“ — Котика. Що свято відбулося з такою скупою програмою, слід в першу чергу приписати місцевому міщанству та інтелігенції, що не збудували ним разом навіть на малу горстку задисциплінованих людей-співців, при допомозі яких п. рад. Березовський створив би був хоч малий хор. Рад. Березовський приходив кожно-го разу на проби, так що, коли співаки мійшлись всього разів два чи три, опісля приходило їх стільки, що хор з них ніяк не можна було зробити. Інертність самого Бучача найкраще показала на самім святі. Сала була заповнена десятками відсласних читальні та малою горсткою молоді, а старших зпоміж міщанства та інтелігенції було всього кілька осіб. Де було міщанство, де була наша інтелігенція, тим більше, що було латинське свято і день був вільний від урядованих?

Міщанин.

Організаційний рух.

Розв'язання віча в Миколаєві над Дністром.

Жидківський повіт належить до найбільше Богом і людьми забутих повітів у краю. В ньому панують феодальні середньовічні відносини. Вся адміністрація стоїть на услугі графів Ланкоронських і фондів графа Скарба. В деяких місцевостях державна поліція займається пилькуванням ланських маєтків і вируче в цьому панській службі. Тому новістю в повіті було скликання прилюдного віча під голім небом у Миколаєві, яке відбулося в нещодавню 12 грудня п. р. на площі перед „Народним Домом“. Зібралось понад 800 учасників. З усіх 17 громад судового миколаївського повіту. Адміністрація вважала сконститувала на той день державну поліцію з цілого повіту. Як відомо, владі являлись підreferенсар жидківського староства Станіслав Гут в асистентів мало не двісті осіб і також цілий клас тайних агентів. Віче отримало в Миколаєві Коліді, голова Повітового Народного Комітету з Миколаєва. До президії вибрано міщанина п. Михайла Пришляка з Миколаєва, Василя Перожника, селянина з Крупицька як його заступника, та Михайла Процева з Наддніж'я як секретаря віча. Реферовав про політичне положення українського населення депутат Центрального Комітету УНДО, сир. Володимир Целевський з Львова. Саме в часі його реферату задала почування навіть у наших відносинах подія: комісар староства Гут перервав референтом, що хмарили, викрикуючи, що польський земельний закон не допускає кооперативів і забороняє владити конкретні факти зловживань, шкідливих інтелектуальних і матеріальних. Спрямований п. Гут заявив в одно, що це є підбурювання проти владі, а який розказав виче від замітом дирекції комунальних віч. Усте нечутливо постуковання викликало оправадане обурення серед учасників, яких розгнівала поліція. Представили

ки державної адміністрації не повадилася так провокаторо в них навіть за часів правління „хліно-паст“. Граф Ланкоронський повинен використати „співчужність“ пана Гута і виставити собі його за економіста до своїх маєтків. Очевидно, що законність затії пана Гута не зможе сплатити далішню організаційну роботу в Жидківщині. Центральний Комітет УНДО скликає в цей доміг пана Гута цілу низку прилюдних віч, у першу чергу в Миколаєві.

Процес 151.

За приналежність до української повстанчої організації.

Володимир Вол., 12. XII. 1926.

Розправа з 10. грудня 1926.

На початку розправи один з обвинувачених заявив, що визнає одержувати неможливі до ідеї жидів. В цій справі звертались вже до уряду тюрем і прокураторського уряду, одначе безуспішно. На це голова суду відповідав, що це його не обходить. Потім з'являло кілька свідків оборони на різні обставини.

Свідок Хомик Бендикт, селянин, віт, ззнав, що був арештований в часі ліквідації організації і його забрала поліція на повторну команду поліції у Володимир. Там його два рази допитували. Свідок чув, як багато з арештованих жалувались на побиття по допитах. На запит (нефортунний) предсідника, чи свідок при допитах поліції бачив свідок ззнав, що били його кепко цілу годину, били кулаками в голову, а шия, в груди. З приводу таких ззнав свідка голова суду кинув собі з нього питаннями в ролі: „Били вас і нічого не вибили?“ Або: „Били кепко і не забив?“ На запит д-ра Шухевича, на що свідок били, відповів, що на те, аби признався, але не казав, до чого ма признаватися. Тих функціонерів, що свідка били, може пізнати. При тому свідок ззнав 5 невід в тюрмі. На запит д-ра Криницького, свідок ззнав, що чув, як обвин. Лозинський просяв у поліції, щоб його не били, як потім жалувался прокураторові на побиття. Також пригадав собі, як Панасевич Осип, вернувшись з допитів, був побитий, хорий і не міг істи.

Свідок Нестор Хомик, посол на сейм, ззнав між ними, що по селлах на Волині дуже розвинулось доношництво, що нехай тільки збереться двоє троє людей на чарку, то лароз є люди, що доносять поліції і роблять з того „зібрання“.

Свідок Осип Матвійчук з Озерця ззнав, що сидів разом з обвин. Байдою в тюрмі. З тюрми брав Байду на допити. Коли Байда жертва з допитів, здіймав сорочку і показував синяки по всій спині.

Свідок Євген Миколайчук ззнав, що Іван Романчук жалувался свідкові на катування і були давили в нього палими на лопі від ударів. Також у Чернігоренка ззнав свідок палими від побиттів. Чув, що дуже катовано Горольчука і бачив одного арештованого, дуже побитого і з напущим лицем.

Свідок Євстахій Ромушук, дівчина з Грибовиці, ззнав, що ходила віддати до Володимира свого арештованого брата. Бачила, як вели горбівських хлопців у тюрму, стояла від них на три кроки і заважала, що дівка в них буває запущі і покривті синяками. Брат її жалувался їй, коли приїхав в тюрму, що болять його зуби й уха, а з дому вважали його шкільно здорового. Свідок давала дуже певні і всі згадані і робила враження інтелігентної людини.

Свідок Іван Брик, селянин з Малих Бискович, ззнав, що бачив, як скованого Грива Костюка адарив поліційні в лице, а коли заважала свідка, то кинув в хаті. Свідок приходив до арештованого по наслідки.

Зізнання свідків нічим незамітні.

З театру.

Вистава Людового Незалежного Театру „Мораль па і Дульської“, комедія Г. Запольської.

Цей новозаснований театр, до якого ввійшли артисти з різних провінційальних існуючих труп і кількох нових львівських аматорів, дав третю виставу з неограниченим успіхом. Дві вистави пєси „За батька“, позначені головню для міщанства та робітництва, були випродані. „Мораль па і Дульської“, виставлена в нещодавню 12. п. м., мала такий самий касовий успіх. Чисельність публіки є доказом, що у Львові такі вранд-годи наших людей таке до театру і коли цей театр не має жодного поганого марку, то завади може рахувати на аудиторію для перших кількох вистав.

Нидко було, що у вправі новоскладеної трупи витратила чималою труду, щоб виступити з призначеною дебютом. Вона старалась як так прибрати сцену, вично голу та обдерту, і виріж серувати песу. Пєси переповідали не будемо, бо вона, здається, досить відома. Гра артистів була вповні адекватною. Коли заважали, що всі ролі в цій пєсі досить важкі і виходить поза межі сил навіть впровадлених аматорів, це признавання має ще більше значення. Пани Миколаєв вважала в своїй ролі темперамент, якого в дитячих роках ми не могли апроксимувати. Бачавший був навіть дуже

добрий як тип „зтоваленого життям золотого молодця“, дарма, що може завдатю виділявувати його. Загальну увагу звернули на себе пани Дзидишкова та Полонська в малих ролях, — перша як правля, друга як Гануса. Щоби з такого малого тексту добути такий великий ефект, на не треба мати справжній талант. Пани Козак-Видеєвська в головній ролі мала декілька прекрасних моментів, на загальне визнання лілою злобною з пєса родом баби. Найслабша була пани Юрчак, який не надолос відтворити типу родинної інтриганки.

Перекладав пєси невідомого автора не доасім поганим, асе-ж такі в деяких місцях вражав словами, які в літературній перекладі не могли би поспіти (вн мге „інтелігентності“!). Похвальне явище у вправі театру те, що бізети дуже дешеві.

Театр Союзу Українських Артистів у Стрию. „Графиня Марія“, оперетка.

Заявляю „заявляю“ залісничим, починаю був в привнесений заочувати дня 8. п. м. в Стрию і поляв на виставу Театру Союзу українських артистів „Графиня Марія“.

Приїздив, що йшов я з певним упевдженням на оперетку до українського театру, бо наслуховався історій, як то виглядає у мандрівних театрах оперетка, що нібито один співак за трохи, а замість музики — грає тільки кларнет... При виході до Народного Дому великий стиск, до хвосту тяжко дістатись. Сала переповнена. Та вже в першій акті мого упевдженню перейшло в присне розчарування. Пилип це не як „фалшивий континт“, а як глядач, котрому в жодні приходить оглядати по світі різні театри і тому може мати на театр деякий погляд. Зачну, як то кинуть, „з кіна“. Сцена, така важка річ в оперетці, прибрана старанно й зі смаком і являв видно руку дбайливого режисера. Ролі героїні оперетки, графині Марії, співала п-і Рєса Скальська, яку ми чули свого часу у Львові як дебютантку в „Душани“. Гарний голос, яким артистка здуває певно і навіть з фінелією, а також тонкість і відчуття ролі — це її добрі прикмети. П-і Скальська відержала тепло гри й опанувала свою ролі до найменших подробиць. Інші артисти, як у солов'ячих партіях, так і в хорівних, виказали з свого замовлення дуже удачно, так що цілість оперетки зробила якнайкраще враження. Видно було пильну й солідну працю режисера п. Сороки і молодого диригента капелі, що складається з 15 членів.

Театрові Союзу українських артистів належить певне признавання, що він у таких тяжких умовах, в які приходить йому працювати, зміг виявити стільки солідної роботи, чим доказав, що й на провінції не мусять у нас виступати всі „лімпи“ для відстрашування публіки від театру. Тому українська публіка повинна відноситись ширі і з довірою до постановок цього театру. Важна річ, щоб Театр Союзу українських артистів поширяв свій репертуар на найновіші оперетки, а також на добру комедію. Подорожний.

Посмертні згадки.

о. Микола Проколович, парох Юнашкова, бурштинського деканату, упокоївся в Бозі дня 6. грудня 1926 р. по тяжкій недугі в 51 р. життя, а 20 р. священства.

В Покійній стравила Бурштинщина примірного свиньки, тихого ревного робітника, який без розголосо і слави працював над поліпшенням долі нашого народу. На всіх ділянках нашого життя брав активну участь і передчасно тихо відійшов від нас, як тизе та спокійне було правдемо його життя.

Осиротів жінку та п'ятеро малолітніх, незаосмотрених дітей.

Земля, яку так любив, нехай буде йому легкою. В. П. П.

1130

ОПОВІСТКИ.

Український Наддніпрянський Хор під управою Петра Сисельського у складі 31 осіб виступає:

Середа 15. XII. Дубно.
Четвер 16. XII. — Золочув.
П'ятниця 17. XII. — Золочув.
Субота 18. XII. — Рівне.
Неділя 19. XII. — Рівне. 1111 6-2

Концерти Українського Національного Хору Д. Котика:

Середа 15. XII. Стрий. 524 5-2

Четвер 16. XII. Стрий.

Миколайський вечір улаштує тов. „Українська Захорона“ дня 18. грудня 1926 р. в малій салі тов. Лисенка. — Для малолітньої в год. 4. пополудні, для старших в 9. год. вечір. Програма різноманітна. Дарунки приймаються від 2. години пополудні в малій салі Лисенка. 1120 1-2

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ.

КУПУЙТЕ КАЛЕНДАР-ЕНЦИКЛОПЕДИЮ „ТОВАРИЩ“ на 1927 рік. Ціна 250 злот. Замовлення посилає: Кооператива „Друкар“, Львів, Руська 3. 6-2

ІДЕАЛЬНА ПІСТА до зубів КРЕМ ПЕРЛОВИХ Іванович Львів. 956 20-2

КОМПЕНТА самостійно правничого, прийме негайно адекват. Зголошення під: Adela Sifrowa — Taita. 10794 5-3

ПАРХІАЛЬНИЙ комітет в Празі, повіт Жидків пошукує ромбара до виконання комітета в т.м. пєса. Зголошення до о. Івана Сєпробітського, прота Іузабелль, п. Жидків. 1116 3-1

КОЦИ — ХІДНИК — ІЗМЕНШЕННЯ ПОРУК І. ДРЕКСЕЛІ ІМЕНІ Львів, прота Калітунець ч. 2.

60 сот. коштує одна дошка до чорної капи з хімічного срібла у Мандлях Коперника 14. Прота Івана Коперника. 691 15-7

УМІЩЕННЯ КОМНАТА до виїзду для поважних осіб. — Адреса в Адміністрації. 1094 3-2

РУТИНОВАНИЙ професор гри на скрипках, пошукує учеників, також прийме посаду в оркестрі, на вечірниках, вєсєлях та забавках у Львові або на провінції. — Ласкаві зголошення „Скрипка“, Львів, вул. Льва Сєлґа ч. 65. 1124 2-1

БОЛЯДИ на мішавий хор (3 злот.) і ГОР. ДАНСЬКІ ПІСНІ а) на мішавий хор (250 злот.) і б) на муж. хор (250) укладу І. Кишакевича до набути в книгарні і в автора у Львові вул. Каденська 14. 1129 1-1

Д-Р КУЗЬМАК, лікар в Базилгороді за Лиско, прийме негайно інтелігентну жінку до поміч в домашній господарстві. 1128 1-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редації не відповідав.

Д-р Фелікс Ген Спеціаліст нещадно легієн, сепсис і жовтуха Львів, Городецька 46. Телєф. 834 Пересилання Рєнтгену, 929 23-25

Найуспішнішим средством умирощення

РЕВМАТИЗМ

ЛОМАННЯ, БІЛЬ ГОЛОВИ, ЗУБІВ

є випробований на 50 АТ

НАГОРОДЖЕНИЙ МЕДАЛЯМИ.

ПЕРВІЛЬСЬКА ФАБРИКА

ДО НАБУТТЯ ВЕСОДИ

Вина і годівний салат вивчає

АПІКА МІКОЛАША

Львів

Приготовляете КОНЦЕРТИ! Жадайте повного „МУЗИЧНОГО КАТАЛОГУ“ який вислє за надісланням 1.— злот. в значках поштових Книгарня Нау. 7-ва Ін. Шевченка, Львів, Ринок 10. 994 6-17

1863—1926

Складниці кольоніальних товарів і депікатів

Галицька 21. — Львів — Галицька 21.

Марія Баллабан

порукає першорядної якості капи, чай, цукор, какао, цукки, консерви, сир і всякі споживчі артикули. Щоденно свіжа худженна. Спеціальність: Празька шинка, — трупєва, чина, бруншвіцька ковбаса. Щоденно свіжкі, незаморожені якості просовані дріжджа. Замовлення з провінції подаються відвозити. 1114 2-6

Спєваа конкурсу.

Виділі фільм „Просвіта“ в Станіславові повідомляє інтересом, що посада урядовий фільм вже обсаджена. Особисто кому не відповідається з залучен до надання прилоги вже вєсєля поштою. 1127 1-2

Виділі.

З „Учительської Громади“ у Львові.

Звичайні Загальні Збори Товариства відбудуться у Львові 1. сєня 1927 в домі У. П. Г-ва при вул. Механічного 12. Початок о 10 год. перед пополудні. На денний порядок крім звичайних справ буде спєваа зміни деяких престарілих членів статуту (§§ 7 д і 24) і внески Виділі в справі висоти вєсєля, в справі організації видання та в справі купів доку. Запропуюсь всім В. П. Членів до численної участі. — За Головий Виділі: Д-р Сєвєдєв Кархт, голова, Микола Пєсєв, чл. секретар. 1133

Ширіть наш часопис!

Найпрактичніший дарунок

24.⁵⁰Пантофельки черв.
Лакер пантофельки 32.⁵⁰28.⁵⁰Чорні півчоревуші
Лакер півчоревуші 36.⁵⁰39.⁵⁰Чорні ботки
Бронзові ботки 36.⁵⁰32.⁵⁰

Чорні ботки

34.⁵⁰Мужескі чорні
Ботки, ласово шиті.8.⁵⁰Домашні пантофлі
зі шкірою підошвою
варт. 8.50-4.506.⁵⁰Домашні пантофлі
зі шкірою підошвою
варт. 6.50-4.5021.⁵⁰Діточі ботки
варт. 21.50-14.50

НА ЯЛИНКУ

Дель-Жа

До набуття у всіх філіях

кума, Лісовського, Крижанівського, По-
тушка, Кульчицької чи інших. Вона наку-
пила таку масу „образів“, що вже годі
від неї домогатися більше.

Радуймося всі купно нині! На місці дру-
ків (теж принесених на плечах): венець-
кого карнавалу; цесарської родини, чи сче-
ни з Отелія, прийшли тепер „ручно ма-
льовані“ хатки, потічки й осіні, незнані ко-
пії зі знаних карток, гарненькі і „деше-
венькі“.

А головне: кожний сучок, кожний листоч-
ок докладно знати, що почесити можна.
Галакціон Чинка.

НОВИНКИ.

— **Передсвяткова ярмарка у Львові** на дохід жіночих шкіл УІТ. Пригадується знову ласкавий пам'яті на-
шого життя. Ярмарка відбудеться пер-
шого і другого січня, тому просимо, що-
би наші жінки носили вже від 23. гру-
дня дари зі свого гадзівства на цю яр-
марку. Колиб хто не одержав поменної
марки (на почті часто пропадають укра-
їнські писемця просимо вибачити і все та-
кись писати свої дар. Нехай не бракує ні
одної сідомої жінки, яка не прийшла би
в поміч нашим фінансово підупалим жіно-
чим школам. Дари просимо посилати на
адресу: Львів, М. Морозова, вул. Длу-
гоша 23. На замітку, як пересилати дари
і дичину, відповідало: дріб вишпороше-
ній і оскубаний (можна лишити пір'я на
хвості), дичина вишпорошена і в
шкірі. — Поможіть жіночим школам!
Жіночий молодіж від Вас поміч! За
жіночий кружок Рідної Школи УІТ. ім.
С. Баранюк у Львові: Е. Макарушкова
позив, ч. Кванція секретарка.

— **Ще про календарі.** Звертають
нак увагу, що в нашій рецензі в числі
279 про календарі на 1927 р. помили ми
милчанкою один, який заслужує на по-
ве призначення, а саме „Провітель Господа-
ря“ видаваний ред. „Сісарського Світа“,
чл. С. Ахмешком. Читач може набратися

вправління, що ми його зарекомендуємо також
до категорії тих, які займаються спекуля-
цією, продаючи старий крам під новою
фірмою. Ми не згадали про цей календар
тому, що він наскрізь факховий, спеціаль-
ний, і оцінювати його можуть факховці-
агрономи, так само як впр. лікарський ка-
лендар мусів би рецензувати лікарі, а ку-
ховарський — знавці кухні. „Привітель
Господаря“ виробив собі на протязі дуже
короткого часу марку солідного госпо-
дарського підручника, необхідного для
всех хазяборців, що хотять вести своє
господарство новими методами. Тільки
тому, щоб не зробити ненароком крики
незвичайно корисному видавництву, вва-
жаємо своїм обов'язком дати ось це по-
яснення. До згаданого календаря ми до-
зволяємо собі додати тільки таке засте-
реження: в інтересі самого видавництва
було би, щоб його редактор дав перед
друком виправити хазяборську терміно-
логію, якої в нас здебільша на селі не
розуміють.

— **Інтерв'ю з вяршазьким катом.**
Один з німецьких кореспондентів приносить
такі коротенькі інформації про вірного
слугу шибениці. Він має приблизно 30 літ,
жонатий, має одну дитину, інтелегентне
обличчя, прилично оголене, і промізуючий
погляд. Називається Анті М-ський, висту-
пає під псевдонімом Ст-ч (застереження на-
писки: бо всі називають його Машеюльський).
Є він урядником 9-ої категорії і одержує
приблизно 300 зол. місячно, не рахуючи
додатків і діст. Раніше був робітником
в одній познанській фабриці. Прийшов
безробіття і він лишився без праці. Прочи-
тавши в газеті, що міністерство справед-
ливості має намір заарештувати його кат.
Той написав туди прохання і одержав по-
саду. У теперішніх часах роботи має до-
статі. Бо люди, що стають під шибеницю
милоняться щораз більше — хоча не всіх
вешають, але всі мусять врятувати їх, щоб
бути наготові. „В виконанні своєю пра-
ці солідно“ — записав паризьський кат —
„до того часу, як один із засуджених на
шибеницю не міг задушитися на мені“. То
правда, що не міг.

— **Течка кронки.** Арештували в Ра-
ві Руської і Вілана організатора в зло-
чинні грабінки. — Із Львова під Мобілей

Геллер з чужими 800 дол. — Приклад з
кіна взяв собі один банкір у Гриндзанду,
де урядовсь з 55,000 зол. утік літаком
до Прусії. Директор банку при допомозі
німецької поліції дізнав на анти дефран-
данта в мент, коли він анимізовав украде-
ні золоті на машини. — Істнує у Львові со-
юз абжежних купців на славіш вулиці Рей-
тана, де знаходиться також веселий теа-
трик „Багателі“. Це веселе сусідство му-
сило мати деякий вплив на цю ділову ін-
ституцію, бо абжежники не дуже поважно
ставились до вексельних законів. Тому по-
ліція мусіла опечатати локаль, який нео-
фіційально був гніздом спекулянтів з „чор-
ної біржі“. — Кілька тижнів тому прийняв
на гостинні виступи до Рогатина львів-
ський громадянин Давид Лендан, який за-
ручився нашішдуку з панією Гисберг, у-
зяв під егіду 180 дол. закладку і виїхав
до Львова, щоб „полагодити деякі інте-
ресі“. Коли минуло кілька днів і він не
вертався, за ним виїхала нареджені до-
с (3 тижні минуло! апапа як камінь у воду!

— **Зношування Шибениці** Самбірського Жи-
да Мелуа Фішера-Шіля суд присяжних за-
судив за збиство шурини і спробу збити
тестя та свою жінку — на шибеницю.
Оборонці зголосили відкидь неможливості.

— **Неприборканий Шоу.** Всупереч
сподіванням, Бенвард Шоу таки не при-
їхав на святинне засідання до Штокголь-
му з нагоди роздачі Нобілівських нагород.
Мабуть не хотів прийняти нагороди з рук
королів і адоволився банкомом посередни-
цтвами. А може алавася свого власного
обов'язкового підвину, який міг пережити
присутній.

— **І театр також обновиться!**
Річ ясна, не наш, галицький, чи німецький,
які обов'язуються заздалеки індивідуальним
ауспієм директорів, режисерів, театраль-
них підприємців і мислителей. Діло йде про
Італію, в якій Муссоліні хоче залучити
своїх друзів у кожній ділянці життя.
Треба пояснити, що дотеперішній італій-
ський театр, на загал, в анархічному стані,
і найбільше поширені мандарини трупи, а
більші міста не має постійних добрих зор-
блених сцен. Цьому хоче згодити
Муссоліні. А що має при собі геніального
писемника Фірандесі, то додума йому

виробити проект перетворення італійсько-
го театру під опікою держави. Буде іст-
нувати єдиний державний театр з філіями
у Римі, Мілані та Турині. Ним буде про-
водити один директор з одночасним то-
вариством, яке буде призначати по містах
свої дирекції та комісії знавців. Теори
призначити до вистави перейдуть до
рук трьох згаданих розгалужень, а звідти
на провінцію та на чужину. Весь проект
такого перетворення вироблений Піран-
деллою, пропозити Муссоліні до затвер-
дження ради міністрів. Побачимо, чи так
державна ініціатива дасть кращі вислідки
як дотеперішня приватна ініціатива.

— **Місто Мустафа Кемаль.** Неро-
зумний приклад узняв собі турецький уряд
від радянського, який у палі неопіти по-
чав переохрещувати старі історичні назви
міст. Турецький Національний Збори одержав
проект закону, щоб назву Константи-
нополя перемінити на „Мустафа Кемаль“.
Пропишувати собі, що зробить з ге-
ографією наші нашішдуки, коли Рим стане
від загла називатись „Муссоліні“, Вар-
шава „Пісудський“, а за п'ять літ їх пе-
ремінять на своє прізвище нові дикта-
тори?

— **Ціна рідких творів.** На берлі-
ській лінійці продали цінний, мало відомий
портрет Гайнога, юсти Франсуа Лейне
за 12500 марок. Цей портрет був колись
власністю якогось шведського поміщика-
ця. — На берліській лінійці антикара
заплатили за рукопис Бетовена фортеп'яно-
ної сонати № 4 з 1809 — 15,000 марок.
Якись флорентійський антикара заплатив
за рукопис прелюдії та фуги А-мю Баха
14,000 марок.

— **Літературна хроніка.** Відомий
москвинський художник театр Станісла-
вського ставити тепер сенсацийну п'єсу
„Дні Турбіні“ нового автора Бугарова.
Вона йшла для пастити, що її сюжет
запам'ятований з життя Київ шавис владі
засвідчений з Скоронадського та німецької о-
купанції. П'єса раніше називалась „Біль-
шардів“ і була дуже сфінксована. Ахм-
іде в хаті родини російського офіцера і
його оточення. Є не дуже об'єктивна
спроба зааналувати російську інтеліген-
цію, а літературна манера нагадує ось

Успіхи Німеччини змяжують різкість і притишують гамірну бундучність Польщі. Льогічно безруччя справу, кожне погіршення міжнародного становища Польщі повинно спричинити відтяження внутрішнього тиснення (на «національні меншости»). Та льогіка в польській ментальности грає дуже пізвядну ролю.

Допи́вання за лі́ком.

Характеристичним причиною до пізнання внутрішньої політичної ситуації у Польщі є відсутність зацікавлення загальною офіційною пресою союзу. Ніщо у світі не відбувається без підстав і тому атмосфера самотності, яка опуктається наді гуртки мовчання, що шоденно розлітає по всяким комісках (перекладом: бюджетовій і адміністраційній) і більший гурт, що від часу до часу збирається буквално на одній-двох годин у великій залі засідань, та атмосфера байдужості є природним виживаючою свідомості, що без огляду на там чи там ці поставили суверена з вул. Вейської, в лапках й Бельведері нічого — або майже нічого — не зміниться. Що - празничні не слід уже нібито зажадати певно послух союзу "наказам згор". Історія тримає кабінетами Бартеля сильно що вірніважжя, а різніші роді недозволяють стверджені історичну "бутижжяжжяжж" дає та в союзі. Що більше ніж можна стати

Всі ці татки і явля, такі та голосні розмови соймових і позасоймових польських дівчат ведуться на одній великій площині шухляди нових громадських сполук. Коли б річ йшла лише про сенсіоні кількох послих з одної партії й приступлення їх до іншої, тоді мали б ми до діла з цілком звичайним у всякому парламенті явищем сенсіоні і розколі, тим звичайнішим у такому аматорському парламенті, як польський. Однак тут справа поставлена на ширшу мірку. Тут іде «вишукання якогось такого підкожу нових політичних формаций, які не тільки могли б заступити старі, але цілком перетворити фізіономію передусім найближчого польського союму, а далі взагалі польського парламентного тіла. Сказане зовсім не перчить тому, що твердила вчорашня стаття (п. м). «Чи справді розбиті?» про новосозданий «Обуз Великой Польскі». Безсумніву, що цей «Обуз» є затією ендеців і лише ендеців; що білі нитки, якими ця партія шита, вилизла на верх шиявиш ніж коно було бажане її позакулісови ендецими махерам і що завдяки цьому ціла імпреза Дмоховському в її нинішньому виді значно захиталася. Правда, каже представник «Слова Польского» («Табор і партія», з 12. п. м.), що «партія політики заздро тремтить і панічкється за істнування своїх партій, з якими на смерть і життя звязали свій особистий і державний інтерес» — і тому з «Обузу» може вийти справді щонайвище відгрітий міжпартійний блок «Хісін», як чимого хоче ідеїний лідер «Хадені», одної з тих поестер «Хісін» — князюда Качинський на сторіках «Ржечисполітої», проте, незалежно від хитро-мудрих сам

Українське громадянство і всі непо-
свідчені народи в Польщі повинні пильно слід-
кувати за провесом, який йде в Польщі
в напрямку партійно-політ. консолідації
приноровити її до себе відповідний «се-
моральний».

І. Кедрич.

Радянська Україна.

Нарі ілюстрації і графіки.

Нарі ілюстрації і графіки.

В житлові райони окупили відкриті 18-тих національних сільських рад, в тому числі 3 польські, 4 жидівські й 8 чеські. Ростуть національні громади України немов гриби по дощі. Очевидно, що з повстанням національної громади зв'язана нерозривно національна шко-ляб, хата читальня і т. п. З реферату Шумського на ВУЦВК-ті Рад ми маємо нагоду переконатися, що націоналізм в Україні в культурному відношенні заспокоївся далеко краще ніж в Україні. Коли вони забезпечені напр. повною школою на 70-80 відст., то українці забезпечені нею заздалеки на 36,9 сотк%.

Українська Академія Наук.

СОЛОДКІ ЗАКУПИ на святого Миколая

СКЛАДИ: Павловий, Львів, Руська 1,
„Народні Торганні“ і Кооперативна.

.....

Листни і сучки

Про що йде річ?...

має вже місяць на своїх стіхах для
Нованівського Туги. Холодного